

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 34. Sunt ne 7. spiritus sancti dona inter uirtutes adnumeranda?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

Malac. 3. nisi cum additione, scilicet qua opus eius erant futuri.

Caput 33.

Fuerunt'ne in Christo uirtutes omnes cardinales?

Virtutes cardinales seu principales, quatuor sunt, scilicet, iustitia, quæ (vt Aug. loquit) est in subueniendo miseris: Prudentia, quæ est in præcauendis insidijs: *Lib. 14. de Trin. c. 9.* Fortitudo autem in perferendis molestijs: Temperantia, in coërcendis delectationibus prauis: quibus quidem in hac vita bene uiuitur, & post hanc vitam peruenitur ad æternam. Et hæc in Christo plenissimè fuerunt secundum usum quæ habent in patria, atq; etiã secundum eum quæ habent in via, quo ad passiões ab extrinseco illatas. *Sap. 8.* Quæ etiam uirtutes remanebunt, quantum ad habitum, quamuis aliud ibi usum sint habituræ.

Caput 34.

Sunt'ne 7. spiritus sancti dona inter uirtutes adnumeranda?

Lib. 1. de spiritu s. cap. 20.

Secundum Ambrosij sententiam dona spiritus sancti, dicenda sunt esse uirtutes, operationem uel

delicet h
Sunt
cet donu
filij. forte
timoris.
desitura
à beatis
quàm nu
Quæ d
iuxta Esa
quit, supe
Ea aut
ra, cū de a
timore sp
tamē & so
ni sanctus
li. Vnde &
effectū, ve
Sed est
alius mur
tur, & hic
Eo enim,
nis pericu
bonorum
uili, quo
hibet ad p
nus quide
tialis, quo
durū vide
ta deuitat
pennā hab

delicet humanam perficientes.

Sunt autem septem numero: scilicet donum sapientiae, intellectus, consilii, fortitudinis, scientiae, pietatis, & timoris. Quae & in patria non modo desitura non sunt: sed & abundantius à beatis (secundum alios tamē actus) quam nunc in hac vita habebuntur.

Quae & ipsae in Christo fuerunt, *Esai. 11.*
iuxta Esaię vaticiniū, Requiescet, inquit, super eū spiritus sapientiae, &c.

Ea autem in patria esse permansura, cū de alijs minus dubij habeat, de timore specialiter ostenditur, de quo tamē & scriptura dicit: Timor domini sanctus permanens in seculū seculi. Vnde & ipse ibi erit, non solum per effectū, verū & secundum habitū. *Psal. 118.*

Sed est timor multiplex. Nempe alius mundanus siue humanus dicitur, & hic malus est & deuitandus. Eo enim, contra Deum timentur carnis pericula, & temporalis amissio bonorum. Alius autem dicitur seruilis, quo scilicet à peccato se quis cohibet ad pœnam vitandam: qui bonus quidem est, sed insufficiens. Initialis, quo quis iam amare incipit, quod durū videbatur: & sic pro Deo peccata deuitat, respectum tamē & ipse ad pœnā habet, Et ille est cum charitate

G 2 quæ

LOCORVM COMMVNIVM

Aug. su. quæ seruilem timorem excludit. Est
Psal. 127. deinde timor castus & filialis, seu a-
Et ad micabilis, qui de amore, pcedit, quo
Rom. 8. ne dilectum quoquo modo offendat,
Matt. 10. quis timeret. Hæc ergo sunt quatuor ti-
 moris genera, quamuis autores qui-
 dam pauciora distinxerint. Hinc &
 diuersus loquendi modus prouenit.

Et si verò timor seruilis cum cha-
 ritate non sit, ei tamen locum præpa-
 rat, & ei cedit: cuius similitudo de se-
 ta & filo apparet. Hac constituta di-
 stinctione clarum est, non pugnare,
1. Ioan. 4. quod Ioannes Apostolus ait, timorẽ
Psal. 18. in charitate non esse: cum illo Dau-
 dis timorem in seculum permanere:
 dum prius de seruili, alterum autem
 de casto accipitur timore. Quorum
 etiam distinctio accipi potest à simili-
 tudine de vxoribus. Quarum vna adulteriũ
 deuitat, ne à viro deprehensa occida-
 tur: & altera, ne ab ipso deseratur.

Initialis aut timor, inter hos me-
Prover. 1. dius est quodam modo. Nam peccare
 cauet, partim peccati horrore, par-
 tim & virtutis amore: qui etiam vna
 cum seruili initium sapientiæ dici po-
 test, alio tamẽ respectu: quia, scilicet,
 cū sapientia seu charitate venit, quã
 seruilis, vt dictum est, inducit.

Porro donũ timoris in patria (vt
 præfa-

præfatu
 sto fuit
 Qui qua
 tamen p
 lis, vel e
 tuit, ob
 tatem. P
 rali quo
 inoleuit
 ctus, sine
 bis assun

Qui d

ET
 tia
 fat
 rerum n
 tamen fa
 autem et
 etiã sapi
 hoc est D
 agnoscir
 ro, qua
 superno
 tinet: ista
 onem.

A sapi
 hoc disti

præfatum est) permansurum, in Chri *Hebr. 5.*
sto fuit secundum actum reuerentię.

Qui quamuis pœnam timuerit, non
tamen per hoc mundanus, vel serui-
lis, vel etiam initialis, in eo esse po-
tuit, ob perfectissimam ipsius chari-
tatem. Pœnas autem timuit ex natu-
rali quodam timore, qui ex peccato
inoleuit: quem ipse, sicut & alios defe-
ctus, sine tamẽ peccato, vltro pro no-
bis assumpsit.

Caput 35.

Qui differunt inter se hæc dona

Spiritus sancti?

ET si tam sapientia, quam scien-
tia, prout dona sunt spiritus
sancti, diuinarũ humanarumq; *1. Cor. 12.*
rerum notitia dici possint: proprie *Iob. 26.*
tamen sapientia, diuinarum: scientia *Aug. lib.*
autem est rerum humanarum. Quæ *12. de Tri.*
etiã sapientia theosebia appellatur, *cap. 14.*
hoc est Dei cultus, quo videlicet Deũ
agnoscimus, & amamus: scientia ve-
ro, qua à malis abstinemus. Hinc ad
supernorũ contemplationẽ illa per-
tinet: ista vero ad temporalium acti-
onem.

A sapientia etiam intellectus per
hoc distinguitur, quod hæc de rebus

G 3 sit ater-